

ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ အလာဘာယ၊ လာဘ်မရခြင်းငှါ။
 ပရိသက္ကတံ၊ အားထုတ်၏။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ အနတ္တာယ၊
 အကျိုးမဲ့ဖြစ်ခြင်းငှါ။ ပရိသက္ကတံ၊ အားထုတ်၏။ ဘိက္ခုနံ၊
 ရဟန်းတို့၏။ အဝါသာယ၊ နေမြဲကျောင်း၌ မနေနိုင်ခြင်းငှါ။
 ပရိသက္ကတံ၊ အားထုတ်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ အက္ခော-
 သတံ၊ ဆဲရေး၏။ ပရိဘာသတံ၊ ခြိမ်းချောက်၏။ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းတို့ကို။ ဘိက္ခုဟံ၊ အခြား ရဟန်းတို့နှင့်။ ဘေဒေတံ၊
 ကွဲပြားအောင် ဂုံးတိုက်၏။ ဒသဟံ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော။
 ဣမေဟံ အင်္ဂေဟံ၊ ဤအကြောင်းအင်္ဂါတို့နှင့်။ သမန္နာဂတဿ၊
 ပြည့်စုံသော။ သာမဏေရဿ၊ သာမဏေ၏(အပေါ်၌)။
 ဒဏ္ဍကမ္ပံ၊ ဒဏ်အမှုကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုထိုက်၏။

အနက်ပေးပုံ ရှင်းလင်းချက်

“ပါဏာတိပါတ-သုအသက်ကို သတ်လေ့ ရှိသည်”ဟု
 တဿိလအနက်ကို သုံးစွဲကြ၏။ သို့သော် “အလေ့”ဟူသည်
 တကြိမ်တခါ လွန်ကျူးခြင်း မဟုတ်၊ မကြာခဏ လွန်ကျူးမှု
 “အလေ့အလာ ဝါသနာ”ဟု ဆိုထိုက်သည်။ ဤလိင်-ဒဏ်
 အခဏ်း၌ကား တကြိမ်တခါ လွန်ကျူးလျှင်လည်း လိင်ကျ-
 ဒဏ်ထိုက်၏။ ထို့ကြောင့် သိက္ခာပုဒ်တိုင်း၌ “အလေ့”ဟု
 မသုံးဘဲ သဒ္ဓါအနေလိုက်၍ ကတ္တုသာဓနနက်ဖြစ်စေ ရိုးရိုး
 အဿတ္ထိအနက်ဖြစ်စေ ပေးလိုက်သည်။

နစ္စူပ။ ဝိသုကဒဿနော-သာသနဿ အနုလောမတ္တာ
 ဝိသုကံ ပဋ္ဌာဏိဘူတံ ဒဿနန္တိ ဝိသုကဒဿနံ။ (သီလက္ခန္ဓာ
 အဋ္ဌကထာ)။ “သဗ္ဗပါပဿ အကရဏံ။ပ။ တေ ဗုဒ္ဓါန-